49e jaar. — Nr 61. Zaterdag 31 Mei 1902.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden bij den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** »
Een » » **4** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 31 MEI 1902.

KAMERKIEZINGEN.

Zie Postrijder van dinsdag en donderdag

Vergelijking van het stemmental

KIESCIJFERS VOOR DE KAMER

	1900 (27 MEI) Kath.	Lib.	Soc.	Dem.	1902 (25 MEI) Kath.	Lib.	Soc.	Dem.
Antwerpen	64607	43890	73461	5446	70443	44973	140603	5337
Aalst-Ninove	46000	24564	2551	667	48000	25000	4664	
Turnhout	51710	1417			52091	7314		
Brussel	75000	74000	75648		75000	74000		
Louvain	27179	83357	5179		27000	83000		
Nivelles	21106	27000			21000	27000		
Gent	71000	27000			71000	27000		
Alost	33339	3169			33000	3000		
Eeklo	31481	60963			31000	60000		
Termonde	25015	633			25000	600		
Roulers-Thielt	18381	4114			18000	4000		
Ypres	29954	8333			29000	8000		
Oostende-Varne-Diksmuide	30799	4461	278		30000	4000		
Bruges	44451	4113	4382		44000	4000		
Courtrai	16896	1877	2944		16000	1800		
Alost	13079	3176	1232		13000	3000		
Grammont	25013		1169		25000	1000		
Termonde	26044		6924		26000	6000		
Saint-Nicolas	20744		1232		20000	1000		
Malines	16517		1169		16000	1000		
Anvers	31010		6924		31000	6000		
Bruxelles	45311				45000			
Nivelles	26926				26000			
Charleroi	13067				13000			
Thuin	24074				24000			
Mons	34807				34000			
Soignies	15523				15000			
Verviers	24374				24000			
Stavelot-Malmedy	25893				25000			
Arlon	9213				9000			
Neufchâteau-Virton	12879				12000			
Total :	148135	354461	365789	45314	148637	368762	278182	50436

DE MEERDERHEID.

De optelling der cijfers bewijst dat, sedert de vorige kiezing, de conservatieve partij meer dan 75,000 stemmen heeft gewonnen in die arrondissementen, waar er strijd is geweest verleden zondag.

Indien men er de cijfers der Brusselsche independenten en landbouwcandidaten bijvoegt, dan komt men tot eene aanwinst van circa 90,000 stemmen.

Ziedaar de uitspraak van het land over de liberaal-socialistische woelingen van April ll.

90,000 stemmen bijgewonnen en de meerderheid in de Kamer geklommen van 20 stemmen op 26.

Liberalen en socialisten, die het gouvernement wilden omverwerpen met geweld, woeling en onlusten, de laatsten zelfs met revolver en dynamiet, ontvangen het antwoord der ordelievende bevolking op hunne beweering, dat het gouvernement het vertrouwen van het land niet bezat, en dat de regeering, die over de meerderheid in de Kamer beschikte, slechts de minderheid van het kiezerskorps vertegenwoordigde.

Als zij nu op hunne vingeren willen tellen, hoeveel duimen dat ze hebben, zullen zij zien wie 's lands vertrouwen geniet en op wie het discrediet der kiezers is gevallen.

Wie heeft de meerderheid in 't land?

Onderstaande opgaven ontleenen wij aan het liberaal blad *La Gazette*. Zij behelzen het getal stemmen in 1900 door de 4 tegenover elkander staande partijen behaald in de 21 arrondissementen, waar 't nu wederom kiezing was.

Katholieken	734.000
Liberalen	380.000
Socialisten	397.000
Democraten	48,000

In 1902 behaalden dezelfde partijen :

Katholieken	838.000
Liberalen	370.000
Socialisten	378.000
Democraten	26.000

Al de partijen der oppositie zouden dus ac terugtgeboord zijn, terwijl de katholieken 104,000 stemmen bijwonnen !

Vergeet bovenbien niet, dat die totalen opgemaakt zijn door eene liberale gazet.

Hoeveel mannen geven in Europa de wetten.

Engeland telt 495 Gemeentekamerl.
Schotland telt 72 »
Ierland telt 103 »
Frankrijk telt 591 Députés
Duitschland telt 397 afgev. voor R. D.
Pruisen telt 433 kl. voor den landdag
Beieren telt 159 »
Saksen telt 82 »
Wurtenburg telt 159 »
Baden telt 63 »
Hessen telt 50 »
Oostenrijk telt 425 »
Hongarië telt { 413 » Trans-Sylvania }
Croatie-Slavonie telt 40 »
Spanje telt 402 afgev. voor congres.
Italië telt 508 kamerleden
Holland telt 100 Generale-Staten.
Zwitserland telt 147 afgev. voor N. R.
Denemarken telt 124
Zweden telt 230
Luxemburg telt 48
Portugal telt 155
België 166

Te samen 5296 man zonder de senatoors te tellen geven de wetten aan millioenen menschen.

Hoe stemmen de heeren de wetten.

1. In Engeland — De kiezer krijgt er *ballot paper* soort « souche » bulletijn van den achterkant genummerd en van den voorkant de namen der kandidaten dragend. De kiezer zondert zich af, zet een kruis achter den verkozen kandidaat, vouwt de bulletijn en steekt hem zelf in de stembus.

2. In Duitschland — Voor de Rijkdag geschiedt de stemming met geschreven of gedrukte bulletijns op wit papier zonder teeken of iets buiten de zaal gereed gemaakt en door den voorzitter.

3. In Oostenrijk — Is de zelfde manier als in Duitschland, maar hier krijgen de kiezers een vormige bulletijn van het bestuur ; zij schrijven er den naam des kandidaats met zijn ambt en zijne woonplaats op en geven hem gevouwen aan den president over, die hem zelf in de bus steekt.

4. In Hongarië — Geene stembus, geene bulletijns. Publieke mondelinge stemming. De kiezer geeft zijnen naam op de hoedanigheden en noemt hardop den naam des kandidaats, welke langs den naam des kiezers ingeschreven wordt. — Eenvoudig, goedkoop en smokkelvrij.

5. In Griekenland — Hier heeft ieder kandidaat eene blikken doos met zijnen naam op. Geene bulletijns. Een looden bal, welke de kiezer links of rechts in de doos laat loopen. Links wit- ja. Rechts- zwart- neen.

6. In Denemarken — gebeurt de kiezing nog echt aartsvaderlijk.

Als de besprekingen der kiesvergaderingen afgeloopen zijn, staat de president op en doet de kiezers in alphabetische naamorde voor de kandidaten stemmen. Die er voor zijn, steken eenvoudig de hand op ; en daarmeê pomp af ;

7. En z. enz. Noxo

DE ECHTSCHEIDING.

bij de Anglo-Saksers

De Protestantsche godsdienst wordt aangekleefd door het grootste deel der bevolking die engelsch spreekt : Men telt er bijna zooveel sekten als er dominees zijn en deze trachten door alle middelen het volk tot zich te trekken. Om er des te beter in te gelukken, schrabben zij uit hun preekboek alle punten die eenigzins het zinnelijk volk kunnen afschrikken.

Reeds hebben velen eene heiligschennende hand geslagen op het kristene huwelijk, en diens eenheid en onbreekbaarheid wulpsch verworpen. Op den dag van heden willen velen hunnen hemel op aarde vinden en schudden van hunne schouders alles wat eenigzins hunnen onverzadigden zucht naar zinnelijk genot verhindert. Het leven lang aan een en dezelfde vrouw verbonden blijven, aan een en dezelfden man gehecht zijn, dat valt hunnen moed te zwaar. Eens dat er het nieuws van af is, tracht men zijne wettige vrouw van kant te schuiven en een ander huwelijkschuitje in te stappen. En zeggen dat deze kortstondige, hartelijke liefdeverbindingen, die maatschappij en familie in hunne grondvesten ondermijnen, door de protestantsche overheden aangemoedigd worden !

Wilt gij eenige der redenen kennen waarom in Amerika b. v. man en vrouw scheiden ? Daar zijn er bij die ongeloofbaar schijnen en doen lachen, maar tevens 's menschen zottige ongestadigheid doen beweenen.

Hier verkrijgt een man de echtscheiding omdat zijne vrouw hem diep heeft bedroefd met te verwijten : Gij zijt geen man, gij ! » ; een andere, omdat zijne vrouw zijne kleederen niet onderhield en weigerde de afgesprongen knoopen aan zijn vest te naaien ; een derde omdat zijne vrouw in eene Amerikaansche « colère » hem bij zijn baard uit het bed heeft getrokken ! Dat is prettig !

De vrouw brengt andere reden op tapijt. « Mijn man is te vuil ; hij rookt te veel, wint te weinig, zit te veel op een ander. » En dit is voldoende om een huisgezin te vernietigen ! Waartoe kan zulks de maatschappij niet leiden ? Tot den gapenden afgrond, den zekeren ondergang !

En wie lijdt er het meest bij ? Is het de vrouw niet die doorgaans in staat niet is alleen door de wereld te worstelen, bijzonder indien zij kinderen te onderhouden heeft ? Mogen onze kristene vrouwen herdenken, dat zij hare eereplaats aan Christus leer te danken hebben : mogen zij immer op hare knieën, ware kristene mannen en huismoeders vormen !

Onze Missionarissen.

De Belgische missionarissen zijn werkzaam in de volgende streken der wereld :

De jezuieten zijn werkzaam in Azië ; in Bengalen en Ceylan ; de capucienen in Lahore ; de dominicanen in Malabar. Zusters van liefde besturen scholen en weezenhuizen in Engelsch-Indië tot op de hoogvlakten van Himalaya.

In China en in Thibet heeft de congregatie van Scheut talrijke missiën en onder de missionarissen reeds talrijke martelaars. De minderbroeders zijn ook in het Chinesche rijk gevestigd.

In Congo wordt voor het geloof geleverd door negen Belgische orders : de jezuieten, de Norbertijnen, de congregatie van Scheut, de redemptoristen, de trappisten, de O.- L.- Vrouwezusters, de witte paters, de liefd zusters van Gent en de Zusters van Gooreind.

In Amerika werken onze Benedictijnen in Brazilië ; O.- L.- V.- Zusters in de Vereenigde-Staten ; de Dames der Christelijke leering (Dooreseele) ; de Zusters van St-Vincentius in Brazilië en de Dames der Gedurige aanbidding en der arme Kerken te Washington.

HET IS EENE

ingewortelde gewoonte,

bij het tongersch geuzenblaadje, steeds aan zijne goedzakkige lezers te herhalen, dat onze provincie onophoudelijk geslachtofferd wordt bij het bekomen der subsidiën van den Staat.

« Geen duit voor de provincie Limburg, geen knepke voor Limburg » ziedaar het gewoon refrein van het liberaal blad.

Om eens te meer de zotte beweeringen van het geuzenblaadje te wederleggen, hebben wij onder de oogen onzer lezers eenige uittreksels gebracht, ontleend aan het merkwaardig verslag van onzen geachten volksvertegenwoordiger, M. Helleputte, over de Buitengewone Begrooting van Ontvangsten en Uitgaven, voor het dienstjaar 1902.

Daaruit blijkt — onder andere — dat de Regeering voornemens is, in de Antwerpsche en Limburgsche Kempen, werken te doen uitvoeren die meer dan 50,000,000 franken zullen kosten. Het betreft de verbeteringswerken aan het verbindingskanaal der Maas en der Schelde en zijne vertakkingen, werken die waarschijnlijk hunne voltrekking zullen vinden in de uitvoering der afdamming der twee Ourthen, die nogmaals verscheidene millioenen zal kosten.

Wij hebben insgelijks de aandacht onzer lezers getrokken op het feit, dat gedurende de vijf laatste jaren er aan de provincie Limburg verleend zijn geworden, voor eene lengte van 58 kilometers verbeterde buurtwegen : **fr. 403,244** in gewone kredieten, en **fr. 451,835** in buitengewone kredieten, hetzij een totaal van **fr. 855,079 !**

Ook hebben wij de wegen van Limburg opgesomd, aan wier uitvoering het Gouvernement het krediet van 6 millioen, tot dit einde gevraagd, denkt toe te passen, alsook de te maken wegen en de wegen wier making in onze provincie besloten is.

Wat de werken betreft, uit te voeren aan de kanalen en de verbindingskanalen in dewelke onze provincie belang heeft, hebben wij aan onze lezers doen kennen dat het bedrag dezer verbeteringswerken eene som zal beloopen van **fr. 51,500,000.**

Wat doet nu het geuzenblaadje in tegenwoordigheid dezer feiten en dezer cijfers, ontleend aan officieele stukken ?

Dezelfde niet kunnende loochenen en voortgaande met zijne lezers te misleiden, deelt het uittreksels mede van redevoeringen, eertijds in den provincialen raad uitgesproken door leden die een grooter deel vroegen van de Staatsubsidiën voor onze provincie.

De aanhalingen van het geuzenblaadje hebben slechts een gebrek : zij zijn getrokken uit redevoeringen uitgesproken in 1892, 1893, 1894, 1895, en 1897 !

Indien er op dit tijdstip klachten konden geopperd worden, is het vandaag geheel anders gelegen, in tegenwoordigheid der gegevens van het merkwaardig verslag van onzen geachten volksvertegenwoordiger M. Helleputte.

Om den toestand onzer provincie te bespreken in 1902, moet men zich niet plaatsen on de tijdstippen van 1892, 1893, 1894 1895, en 1897, maar wel op het tegenwoordig oogenblik.

Welnu, het blijkt uit officieele stukken die wij medegedeeld hebben, dat er in de Buitengewone Begrooting van Ontvangsten en Uitgaven voor 1902, een groot, zeer groot deel toegewezen is aan onze provincie, dank aan den invloed en de verkleefdheid van onze achtbare Senators en Volksvertegenwoordigers.

Het geuzenblaadje weet zulks zoo goed als wij, maar het heeft niet de eenvoudige politieke goede trouw om hette bekennen, en het gaat niettemin voort aan zijne onnoozele lezers de oude en belachelijke legende op te dienen : « Geen duit voor Limburg, geen knepke voor Limburg. »

Indien er vandaag nog liberalen gevonden worden die zulke leugens slikken, is zulks voor hen geen bewijs van verstand, er ook van zij, de zaak is beslist. De legende van het geuzenblaadje, volgens dewelke onze provincie geslachtofferd wordt in het bekomen van subsidiën komt niet meer van pas.

De feiten en de cijfers die wij medegedeeld hebben, bewijzen het duidelijk. De aanvallen en de onbeschaamdheden van het geuzenblaadje zullen er niets aan veranderen.

De Limburgsche bevolking is ten hoogste tevreden over het groote deel dat haar in de Begrooting wordt toegewezen, en zij zal diep erkentelijk blijven jegens het katholiek Gouvernement en jegens onze invloedrijke en altoos verkleefde afgevaardigden, zoowel in het Senaat als in de Kamer.

M. Desmaisières,

onze achtbare volksvertegenwoordiger, zal op

Donderdag 12e Juni,

dag der foor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmaatschappijen, in het Koffiehuis *Allée Verte*, Kielenstraat te Tongeren, van tien ure tot een, de personen ontvangen die hem verlangen te spreken.

Provinciale kiezing

VAN 25 MEI 1902

KANTON SICHEN-SUSSEN-BOLRE.

Volstrekte meerderheid 1796 stemmen.
M. Derriks 1990 stemmen, gekozen.
M. Reynders 822 »
M. Notelaers 718 »

KANTON BILSEN.

Volstrekte meerderheid 2888
M. Vroninx 3284 stemmen gekozen
M. Lathouwers 2441 »

NIEUWS

uit de stad en de provincie.

Paardenmarkt TE TONGEREN, *DONDERDAG 12e JUNI.*

Jaarlijksche
BEDEVAART NAAR O. L. V. VAN TONGEREN.

Deze week zijn verscheidene processies, talrijke bedevaarders tellende, naar onze stad gekomen, ten einde hunne gebeden en hunne smeekingen aan den voet van het Mirakuleus Beeld van O. L. V. van Tongeren, te komen uitstorten.

Onze katholieke bevolking van haren kant, heeft ook een groot deel aan de octaaf genomen, ingericht ter herinnering der grootsche feesten der Kroning van O. L. V. van Tongeren in 1890. Onze statige hoofdkerk was steeds opgeproft van volk tijdens de diensten en de welsprekende sermonen, met zooveel talent gepredikt door den E. P. Adolphus, van het klooster der Minderbroeders onzer stad.

Gelijk verleden jaar, kunnen wij zeggen dat de bedevaart naar O. L. V. van Tongeren opgebeist gelukt en de grootsche gebeurtenis der Kroning waardig is, in herinnering waarvan zij ingesteld werd.

O. L. V. Kerk. — Vrijdag 6 Juni Feest van het Allerheiligste Hart van Jesus. Om half zeven Mis en algemeene communie voor de Heeren Leden van het Sint-Vincentius Genootschap en voor de Damen, deel makende der Godvruchtige en Liefdadige Werken de stad.

Om 2 ure, uitstelling van het Allerheiligste Sacrament.

Om half zes, Lof en fransch Sermoon door den E. H. Dobbelstein, Pastoor van St-Denis te Luik.

APOTHEEK-ZONDAGSRUST.
Zondag zal de apotheek van

M. Vanderyst

alleen open blijven, *van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.

Op de markt van TONGEREN van verleden woensdag waren te koop gesteld : 190 koeien en kalveren, 0 schapen, 175 vette varkens, 165 magere varkens.

Maandag heeft te Bilsen het huwelijk plaats gehad van M. Pierre Marres van Maestricht met Mejuffrouw Céleste Gielen.

M. de Ridder Ferdinand de Donnea is burgemeester der gemeente Veulen benoemd.

Neerpelt.

2e *Algemeene Vergadering van den Limburgschen Wielrijdersbond.*

1. — Prachtig weder : al de Noord-Limburgsche clubben, talrijk vertegenwoordigd. Zelfs heeft de Touring-club van België aan gehouden onzen jeugdigen Bond een bijzonder bewijs van zijne belangstelling te willen geven door onze vergadering te vereeren met de tegenwoordigheid van zijnen voorzitter, M. Vanzeebroek en eenige afgevaardigde.

2. — De ontvangst der Bondscommissie en der Voorzitters der aangesloten clubben was allerhartelijks : onder het vliegen der stoppen heette M. Waelbers H., gemeenteraadslid, Voorzitter van de Club « door Bergen en Dalen » allen welkom en stelde den eersten beildronk in.

De tweede werd ingesteld door den Bondvoorzitter M. notaris Ooms van Teuseenderloo op de gezondheid van den wakkeren club « door Bergen en dalen » zijnaan onvermoeibaren Voorzitter en Eere-Voorzitter.

De derde stelde M. Snepps, conducteur van Neerpelt in op de gezondheid van den achtbaren Voorzitter en algevaardigde van den Touring-club.

3. — De stoet, met de trompetters van Neerpelt aan hoofd, trok in onafzienbare dubbele rij in de beste orde al de straten van Neerpelt langs.

4. — Terug aan het stadhuis gekomen, neemt de Bondsvoorzitter het woord om den club van Neerpelt te bedanken voor de gulle ontvangst en de andere clubben voor de goede opkomst.

Bij prijst het gedrag van député Gielen en andere verdedigers der wielrijdersbelangen uit den provincialen Raad.

Eindelijk hoopt hij, dat alle velocipedisten zich nauwer en meer talrijk zullen verbinden, om den overdreven taks te bekampen en de wegen te doen verbeteren. (Daverende toejuichingen).

5. — Thans treedt de achtbare Voorzitter van den Touring-club voorzitt en moedigt in eenige woorden, met vuur uitgesproken, de Bondsleden aan op den ingeslagen weg voort te gaan ; hij geeft de vaste verzekering, dat reeds een deel onzer wenschen zal voldaan worden : vermindering van taks voor *zekere* werklieden. Aanhouden is winnen ! (Luide bravo's).

6. — Eindelijk heeft de zitting in de zaal van het prachtig gemeentehuis plaats ; de punten der dagorde worden afgewerkt, de aansluitingsakten geteekend, de ledenlijsten ingediend en de vergadering gesloten met den kreet : Leve de Limburgsche Wielrijdersbond !

7. — Verder lief alles in 't grootste en broederlijkste genoegen al ; nog lang zullen wij ons de 2e Algemeene Vergadering van den L. W. B. herinneren.

Coursel. — Wij vernemen met genoegen, alsdat M. J. Jaspers, hoofd-onderwijzer-organist te Coursel, van weg het ministerie eene *welverdiende onderscheiding* heeft bekomen, namelijk : *eene bronzen medalie met diploma* tot belooning voor zijnen ijver, om zijne leerlingen tot medelijden jegens de dieren aan te zetten, alzoo hun karakter te veredelen en hen tot medelijden jegens de menschen op te wekken.

Het is bewezen, dat dierenplagers, menschenplagers zijn of worden. 't Is te hopen dat weldra

---

ACHTTIEN KISTEN GOUD

ZEEROMAN.

18de VERVOLG.

— Goed zoo. Gij zijt dus eene engelsche ? Dat doet me plezier ! zegde de kommandant, terwijl hij op eene kist ging zitten. Weet ge wel dat het een wonder is, dat gij nog onder de levenden zijt.

— Het is een droom, zegde het meisje, fluisterend en met rolleude oogen.

— Kunt gij u herinneren hoe het gekomen is, hoe gij over boord zijt geraakt, zoo met een prop in den mond.

— O ja, heel goed, antwoordde de jonge dame, hare oogen vestigende op Boldock's gelaat. Ik herinner het mij heel duidelijk, hersaam zij met eene uitdrukking van ontzetting. Het was vreeselijk, onmenschelijk, monsterachtig ! riep zij, terwijl de aandoening haar bloed in beweging zette en hare wangen fel kleurde. Ik zal u alles vertellen. Maar wilt gij mij eerst eens zeggen wat voor een schip dit is waar ik ben, op welke plek van de wereld ?

— Gij zijt aan boord van het inspectie-vaartuig *Wellesley*, toehoorende aan de kolonjale regeering te Sydney. Wij zijn op eene expeditie, die ten doel heeft de juiste ligging vast te stellen van eene kiezaalrif, waarop in den laatsten tijd al menig schip gebleven is. Op dit oogenblik bevinden wij ons in den zuidelijken Stillen Oceaan, zoowal veertien dagen zeilens van Sydney.

Zij luisterde aandachtig ; met vonken van belangstelling in hare oogen.

— Mijn naam is Margaret Mansel, sprak zij, en Boldock boog. Ik heb getracht als gouvernante in Australië eene betrekking te vinden, maar dat is mij niet gelukt. Daarom vertrok ik een paar weken geleden naar Engeland, op een schip, dat de naam draagt van *Queen*.

— Eene bark. Kapitein Benson. Mij bekend, zegde de kommandant.

— Onder de passagiers, voer Miss Mansel voort, op matten toon, als om hare krachten te sparen, onder de passagiers waren tien mannen, die de meerderheid vormden van het gezelschap in de kajuit. Zij hadden iets raadselachtigs over zich ; en van het eerste oogenblik af, dat ik met hen aan tafel zat en hen gadeslaeg, wantrouwde ik hen. Ik verbeeldde mij dat zij als eene soort eene bende aan boord waren gekomen, maar ik kon niet raden met welke bedoeling. Ik merkte wel dat ook de kapitein hen wantrouwde, maar hun toch niets doen kon. Een van hen was een norsche, brutaal uitstekende kerel. Zijn naam was Caldwell.

— Aha ! riep de kommandant, met eene stem die uit het diepst van zijn ziel welde :

— Kent gij hem ? vroeg miss Mansel, trachtende haar hoofd op te lichten.

— Neen, neen, ga voort, als ik u verzoeken mag !

— Een kwade was een zekere Mark Davenire, een kolossale, gevaarlijk uitziende man. Ik verbeeldde mij dat een derde persoon, dien zij kapitein Trollope betitelden, de aanvoerder van den troep was, alhoewel ik dienaangaande geen zekerheid heb kunnen verkrijgen. Zij waren erg voorzichtig, scheenen in het eerst elkander niet te kennen en beperkten hunne gesprekken aan tafel tot de onbeduidendste dingen. Eens op eenen nacht werd de wapenkist opengebroken en al de wapens gestolen.

— Oho ! riep de kommandant, zijne oogen en zijne neusgaten tegelijkertijd wageuwijd opensperrende, oho !

— Wij waren allen erg verontrust, voer miss Mansel voort, en de kapitein liet al de hutten doorzoeken. Maar gevonden werd er niets, en die tien mannen hielpen kwansuis de stuurlui zoeken en maakten er een grap van, met veel gelach en allerlei ruwe schertsen.

De kommandant liet een zacht gefluit hooren, terwijl hij met zijn groot hoofd onophoudelijk knikte.

— Is het niet eene wonderlijke geschiedenis ? vroeg miss Mansel met flauwen glimlach.

— Dat zou ik haast wel gaan denken ! zegde Boldock... Maar ik zie dat het spreken u erg begint te vermoeden. Wacht even ! Ik ben seffens weerom.

Hij stoud op, haalde uit eene kas in de kajuit eene flesch Madeira, schonk een glas vol en bracht het aan de jonge dame, die eveowel niet in staat was hare armen uit de haar omwikkelende dekens vrij te maken. Boldock, het volle glas balanceerde in zijne hand, stond haar hulpeloos aan te zien, weinig minder verlegen dan de jonge dame zelf.

— Er is maar één middel op, als gij het mij toelaat, zegde hij eindelijk, en hij viel op zijne knieën, lichtte met zijne linkerhand heel teeder haar hoofd wat op, bracht met de rechter het glas aan hare lippen, en liet haar zoo drinken. De goede wijn knapte haar op. Boldock nam weer plaats op zijne kleerkist, en jufvr. Mansel hervatte haar verhaal.

— Ik verbeeld mij dat het gisteren avond moet zijn geweest, maar ik weet niet zeker. Kunt gij gissen hoe lang ik in het water gelegen had, toen gij mij opvischtet ?

— Niet lang. Eenige uren.

— Dan moet het gisteren zijn geweest, zoo tusschen half tien en tien ure. Het was een zeer broeiende warme avond. Snakkend naar wat lucht, zag ik het groote zeil aan den middenmast zachtkens heen en weer fladderen, en in de hoop dat ik daar wat koelte vinden zou, ging ik naar het middendek en zette mij achter den mast. Alles was in diepe duisternis.

« Terwijl ik daar nu zoo in gedachten zat, kwamen er twee mannen aan den anderen kant van den mast, staken hunne pijpen aan en begonnen met elkaar te spreken. Ik kende ben aan hunne stemmen : de eene was Patrick Weston, de andere Dike Caldwell. Zij spraken stil, maar duidelijk. Ver noedelijk hadden zij wat veel gedronken en waren zij daardoor niet genoeg op hunne hoede.

« Wat ik hoorde, deed mij als versteend zitten. Ik vernam dat een van de tien, met name Hankey, de wapenkist geplunderd had, terwijl alle man op het dek was om naar een brandend schip te zien, en dat hij de wapens door een venster overboord geworpen had. Ik hoorde ook dat de *Queen* eene weerde van driemaal honderd-duizend pond aan goud onder hare lading had, en toen begreep ik eerst wat die beide aan boord beoogde. Kapitein Trollope werd vermeld als de aanvoerder, en Weston zegde dat hij het wachten ben was en dat het schip maar liever dienzelfden nacht nog had moeten overrompeld worden. »

Weer spitste kommandant Boldock zijne lippen tot een zacht gefluit.

— Mijn geheugen, zoo voer miss Mansel voort, is door hetgeen mij verder gebeurde eenigszins verward geraakt ; maar zoóveel had ik uit het afgeluisterde gesprek kunnen opmaken, dat er een groote schat aan goud aan boord was, en dat die tien mannen het schip wilden plunderen.

« Op een oogenblik, dat zij even een ander onderwerp aanroerden, stond ik op en liep naar de kajuit en daar bleef ik een paar minuten tegen de tafel leunen, om te overleggen wat mij te doen stond.

« Ik vreesde, dat zij mij zouden vermoorden, als zij merkten dat ik hun geheim had afgeluisterd.

« Ik vroeg mijzelven af : zal ik naar kapitein Benson gaan en het hem vertellen ? Maar toen dacht ik weer ; als hij mij niet geloof ? of als mijne alleenstaande getuigenis niet voldoende is, hem tot handelen te machtigen, wat dan ? Dan zouden die tien immers toch het schip kunnen vermeesteren en mij vermoorden... Daarom ging ik is mijne hut zonder een besluit te kunnen nemen, hopende dat de nacht me raad brengen zou... Heb ik daaraan goed gedaan ? kapitein Boldock ?

— Gij hadt onmiddelijk naar den kapitein moeten gaan, antwoordde Boldock. Het was zijn plicht u te beschermen. En waarom zou hij u niet geloofd hebben ? Alleen al de plundering van de wapenkist zou genoeg zijn geweest om uwe getuigenis volkomen ingang te doen vinden.

— Maar, mijn leven liep gevaar, wierp miss Mansel tegen. Ik had verstandiger gedaan met doodstil te blijven zitten en mij te houden alsol ik sliep. Toen ik opstond en weglip, wisten zij dat ik hun gesprek moest beluisterd hebben.

— Waarschijnlijk ! Zeer waarschijnlijk ! stemde de kommandant toe. Maar ga voort, lieve jufvrouw, als het u niet te veel vermoeit.

— Ik weet niet hoe laat het mag zijn geweest heraam de jonge dame, weer verbleekend bij de herinnering, toen ik werd opgeschrikt door een zacht tikken tegen de deur van mijne hut. Ik had al dien tijd wakker gelegen, vreeselijk overspannen. Het minste geritsel joeg mij een doodschrik aan ; want dan dacht ik dat de roovers aan het werk gingen en dat ik dus mijn geheim te lang al had bewaard...

— Toen ik nu dat kloppen hoorde, vroeg ik : Wie is daar ? Wat wilt ge ? en eene stem antwoordde : Ik ben Trickle de hofmeester, jufvrouw. De kapitein laat u verzoeken eens dadelijk in zijne hut te willen komen.

— Terstond bracht ik deze boodschap in verband met hetgeen ik gehoord had, niet bedenkende dat kapitein Benson nog niets weten kon. Op dit oogenblik hoorde ik een vreemd, klagend gehuil, dat van verre over het water scheen te komen. Ik sprong uit mijn bed, schoot haastig mijne japon aan en opende de deur. Iaaens werd ik bij de keel gegrepen en werd mij eene prop in den mond gestopt. Ik herinner mij nog dat ik een gevoel had van versuikking en verder niets tot dat ik hier op dit bed ontwaakte.

Miss Mansel zweeg.

— Wel ! Heb ik ooit van mijn leven ! riep kapitein Boldock. Neen ! Zoó iets oogeboords heb ik zelfs in geen roman ooit gelezen !

Hij wilde nog meer van dien aard zeggen, toen hij besparende dat de jonge der jonge dame vol tranen stonden en dat zij haar gezicht naar den wand keerde. Boldock's gevoelvol hart begreep onmiddelijk wat haar ontbrak. Hij liep naar zijne hut en kwam terug met eenen reusachtigen schoonen zakdoek, dien hij op haar kussen legde.

— Ik zal nuw kleeren in de kombuis laten drogen, zegde hij : dan hebt gij ze vóór den avond nog terug. En dan zullen wij zien hoe wij u verder in de lappen steken. Ik geloof dat gij geen schoenen hebt ? Er is een man voorop, die u heel netjes een paar zeildoeken pantoffels maken zal.

Hij boog voor haar. Zij lag te snikken tegen den scheepswand, te aangedaan om iets te kunnen antwoorden. De weinige kleedingstukken opnemende, die de arme jonge dame aan het lijf had ebad, ging kommandant Boldock naar het dek, waar stuurman Hardy in het zonneke wandelde.

XVII.

— Hier, stuurman Hardy, zegde de kommandant, wees zoo goed, deze kleeren zoo vlug mogelijk in de kombuis te laten drogen. De jonge dame is er erg om verlegen, zooals ge wel denken kunt.

Er werd een matroos geroepen, die onmiddelijk aan de taak gevolg gaf.

Hierop verteldo de kommandant aan den stuurman alles wat hij daareten had gehoord. De brave Hardy was stom van verbazing.

— Wel, riep hij eindelijk, dat moet dan die bark zijn met die groote lading goud ! Zij moest eene week na ons het anker lichten, maar het noodige volk ontbrak nog. De jonge dame kan niet laag gedreven hebben, en dus kan het schip nog niet ver weg wezen... Wat een brutaal bovenstuk, kommandant ! Ik dacht al dadelijk, toen ik die jonge dame zoo gemuilband zag, dat er iets van dien aard achter stak. Het is meer dan erg, kommandant !

— Niet waar ? Oogeboord ! Als de jonge dame wat op haar eiten gekomen is, dan zal zij ons misschien het een en ander omtrent de verdere plannen van de schurken kunnen meedeelen. Kon ik maar te weten komen, waarheen zij het schip willen brengen, dan maakte ik terstond jacht op hen.

Hij bleef staan, draaide zich om en staarde met groote oogen naar zijn eenig stuk geschut. Daarom scheen hij op zijne vingers de sterkte van zijne manschappen na te tellen. Hij wreef zich de handen, lachte eens en fluisterde :

— Zeg, Hardy, als daar eens een aardig prijsgeldje mee te verdienen viel ? Driemaal honderd-duizend pond, zegt zij. Wat zou ik wel zeggen van een bonnetje van een vijf-duizend ? En gij, wat zoudt gij wel voor een gezicht zetten, als er voor u eens twee-duizend overschoten ?

Stuurman Hardy grinnikte en zag nog schaler dan gewoonlijk, misschien om te laten zien wat voor een genoht hij bij de bedoelde gelegenheid zetten zou. En kommandant Boldock lachte en verkneukelde zich nog eens over de huid van den beer, dien hij nog niet geschoten had. Kommandant Boldock ging gemoedelijk met zijnen stuurman om. Het zal niet in hem, zich de air te geven van Benson met de kromme beenen en den hoogen hoed. *(Werd vervolgd.)*